

“El Espíritu Santo nos lleva a amar no sólo a los que nos quieren y piensan como nosotros, sino a todos, como Jesús nos enseñó. Nos hace capaces de perdonar a nuestros enemigos y los males que nos han hecho. Nos insta a ser activos y creativos en el amor”.

(Papa Francisco)

paraules del bisbe

POTENCIAR NUESTRAS Caritas

† Francesc, obispo de Menorca

Queridos diocesanos:

Durante este curso pastoral, que ahora concluye, hemos realizado un buen esfuerzo por potenciar la acción de Caritas, tanto en las parroquias como en el ámbito diocesano. En la evaluación que hemos realizado, constatamos que es mucho lo que se ha crecido con aspectos como la sensibilización, el voluntariado y la atención primaria a los más pobres. Permitidme que subraye dos elementos muy importantes para mejorar nuestras Caritas, que se encuentran descritos en la Encíclica “Deus Caritas Est” (n. 31) del Papa Benedicto XVI.

El primero es cuidar mucho la formación: “quienes prestan ayuda han de ser formados de manera que sepan hacer lo más apropiado y de la manera más adecuada”. Los pobres merecen que se cuide mucho este aspecto, para poder servirles mejor. La necesidad de formación afecta tanto al personal técnico como a los voluntarios. No basta la buena voluntad para ofrecer un buen servicio en Caritas. Hay que ser competentes, para poder ayudar realmente a los demás.

El otro elemento en que podemos mejorar es la atención cordial a todos. “Cuanto trabajan en las instituciones caritativas de

la Iglesia deben distinguirse por no limitarse a realizar con destreza lo más conveniente en cada momento, sino por su dedicación al otro con una atención que sale del corazón, para que el otro experimente su riqueza de humanidad”. Esto afecta, de nuevo, tanto a los técnicos contratados por Caritas como a los voluntarios que generosamente ofrecen su ayuda. Además de la preparación, hace falta una “formación del corazón”. Este es precisamente un distintivo de Caritas que, lejos de ser una máquina burocrática, se caracteriza por la atención cordial a cada uno. Como ha dicho el Papa

Francisco, Caritas es “la caricia de la Iglesia a su pueblo, la caricia de la Madre Iglesia a sus hijos, la ternura, la cercanía” (17-5-2013).

Debemos añadir que la fuente de ese amor generoso está en Jesucristo. Es el encuentro con Él, el que suscita en nosotros el deseo de amar, de entregarnos al otro. Esta experiencia es la que movió a la Iglesia desde sus inicios a prestar atención a los más necesitados. La certeza del amor de Cristo le ha llevado a lo largo de su historia a salir al encuentro de los que sufren. No podremos potenciar nuestras Caritas si no renovamos nosotros también la experiencia de ser amados por Él. Es la dimensión “mística” de Caritas, que nos lleva al reconocimiento del rostro de Cristo en el otro, particularmente en quien necesita nuestra ayuda.

Vale la pena potenciar el crecimiento de nuestras Caritas y, para ello, tenemos estas tres claves: cuidar la formación, promover una atención cordial y profundizar en la “mística” de la Caridad. Así podremos ser, de verdad, “artesanos de la misericordia” (Papa Francisco), personas que con sus manos, sus ojos, su cercanía y ayuda hacen visible la misericordia de Dios.

la notícia

Celebració de l'Assemblea de Caritas Menorca 2021

Dissabte passat es va celebrar a l'església de Santa Maria de Ferreries l'Assemblea Diocesana de Caritas Menorca. La jornada va començar amb una pregària i unes paraules del bisbe Mons. Francesc Conesa, qui va donar les gràcies per la gran feina de Caritas durant tot l'any 2020 i va animar a seguir amb l'acompanyament a les persones que més ho necessiten.

Tot seguit, Maite Trigueros, administradora de Caritas i Antoni Aguiló, responsable de l'àrea d'economia solidària, van presentar les dades econòmiques de 2020 i la previsió per al 2021. Van indicar que degut a la

pandèmia ha estat un any de moltes necessitats socials i, per tant, de molta activitat a l'entitat com també de gran solidaritat per part de la societat menorquina. En aquest

sentit, Gabriel Pons, director de Caritas Menorca, va donar les gràcies a totes les persones que han col·laborat amb l'entitat diocesana en aquests últims mesos. Després va ser el torn de Guillem Ferrer, secretari general de Caritas Menorca, que va reflexionar sobre el context social actual de Menorca, després d'un any de pandèmia, indicant que han augmentat les situacions de vulnerabilitat per la pandèmia (el nombre de llars sense cap ingrés, la solitud en moltes persones). Més informació a la web del Bisbat de Menorca (bisbatdemenorca.org).

Diumenge XI de Durant l'Any

Lectura del llibre del profeta Ezequiel

17, 22-24

Això diu el Senyor: "També jo prendré un esqueix del brot alterós que corona el cedre, arrencaré un ull tendre de la punta del seu brancatge, i el plantaré visiblement a una muntanya ben alta, a una muntanya de la serralada d'Israel. Estendrà les seves branques, donarà fruit, i es farà un cedre magnífic. Ocells de tota casta s'ajocaran a la seva ombra i viuran en el seu brancatge. Tots els arbres del bosc sabran que jo som el Senyor. Jo abaix els arbres alts i faig créixer els menuts, assec els arbres verds i faig reverdir els secs. Som jo, el Senyor, qui ho he dit i qui ho faré."

Salm responsorial 91

R: Es bo alabar-vos, Senyor.

Lectura de la 2ª carta de sant Pau als cristians de Corint

5, 6-10

Germans, ens sentim molt coratjosos. Sabem que mentre vivim en el cos, vivim com emigrants enfora del Senyor, ja que no podem fer altra cosa sinó creure, sense veure'l; però ens sentim tan coratjosos, que preferim emigrar del cos, per anar a viure amb el Senyor, i no ambicionam res més que agradar-li, tant ara que som en el cos, com quan en sortirem. Perquè tots nosaltres hem de comparèixer davant el tribunal del Crist, on cadascú ha de rebre allò que li correspongui segons el bé o el mal que haurà obrat vivint en el cos.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

4, 26-34

En aquell temps Jesús deia a la gent: "Amb el Regne de Déu passa com quan un home sembra el gra a la terra. De nit i de dia, mentre ell dorm o està aixecat, la llavors germina i creix sense que ell sàpiga com. La terra, tota sola, produeix primer els brins, després les espigues i finalment el blat granat dins les espigues. Llavors, quan el gra ja és a punt, se'n va a segar-lo, perquè ja ha arribat el temps de la sega." Deia també: "¿A què podem comparar el Regne de Déu? ¿Quina paràbola li cauria bé? Es com un gra de mostassa, la més petita de les llavors, però un cop sembrada, es posa a créixer i acaba més gran que totes les hortalisses, amb unes branques tan grosses que els ocells es poden ajocar a la seva ombra." Jesús anunciava el Regne de Déu amb moltes paràboles semblants, perquè la gent l'entengués segons les seves disposicions; no els deia res sense paràboles, però en privat ho explicava tot als deixebles.

Lectura del Profeta Ezequiel

17, 22-24

Esto dice el Señor Dios: «También yo había escogido una rama de la cima del alto cedro y la había plantado; de las más altas y jóvenes ramas arrancaré una tierna y la plantaré en la cumbre de un monte elevado; la plantaré en una montaña alta de Israel, echará brotes y dará fruto. Se hará un cedro magnífico. Aves de todas clases anidarán en él, anidarán al abrigo de sus ramas. Y reconocerán todos los árboles del campo que yo soy el Señor, que humillo al árbol elevado y exalto al humilde, hago secarse el árbol verde y florecer el árbol seco. Yo, el Señor, lo he dicho y lo haré».

Salmo responsorial 91

R: Es bueno darte gracias, Señor.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios

5, 6-10

Hermanos: Siempre llenos de buen ánimo y sabiendo que, mientras habitamos en el cuerpo, estamos desterrados lejos del Señor, caminamos en fe y no en visión. Pero estamos de buen ánimo y preferimos ser desterrados del cuerpo y vivir junto al Señor. Por lo cual, en destierro o en patria, nos esforzamos en agradarlo. Porque todos tenemos que comparecer ante el tribunal de Cristo para recibir cada cual por lo que haya hecho mientras tenía este cuerpo, sea el bien o el mal.

Lectura del santo Evangelio

según san Marcos

4, 26-34

En aquel tiempo, Jesús decía al gentío: «El reino de Dios se parece a un hombre que echa semilla en la tierra. Él duerme de noche y se levanta de mañana; la semilla germina y va creciendo, sin que él sepa cómo. La tierra va produciendo fruto sola: primero los tallos, luego la espiga, después el grano. Cuando el grano está a punto, se mete la hoz, porque ha llegado la siega». Dijo también: «¿Con qué compararemos el reino de Dios? ¿Qué parábola usaremos? Con un grano de mostaza: al sembrarlo en la tierra es la semilla más pequeña, pero después de sembrada crece, se hace más alta que las demás hortalizas y echa ramas tan grandes que los pájaros pueden anidar a su sombra». Con muchas parábolas parecidas les exponía la palabra, acomodándose a su entender. Todo se lo exponía con parábolas, pero a sus discípulos les explicaba todo en privado.

A què us apunteu?

En les Lectures d'aquest diumenge ens podem fixar en el contrast entre allò que ens diu la Lectura Primera, com una promesa del profeta Ezequiel, i la realitat del regne que ens presenta la segona paràbola de l'evangeli. Ezequiel parla del brot que corona el cedre: "Estendrà les seves branques, donarà fruit, i es farà un cedre magnífic". En canvi, la paràbola de Jesús ens presenta el regne com un gra de mostassa, "la més petita de les llavors, però una vegada sembrada, es posa a créixer, i acaba més gran que totes les hortalisses". Ser més gran que les hortalisses no vol dir ser com un cedre del Líban (que és un arbre immens). A les dues lectures s'hi parla d'ocells que poden fer niu a l'ombra de les branques; però no és el mateix fer niu entre les branques d'un gran cedre que entre les branques d'un arbust com la mostassa.

Una àguila pot fer niu a les branques d'un cedre, però no a les d'un arbust; en canvi els humils i petits ocells estan més segurs entre les branques d'un arbust que dintre el grandió cedre.

En un món de grans i petits, els petits solen ser "devorats" o oprimits, però Jesús ensenya a tothom que el projecte de Déu és una Humanitat de germans, sense grans ni petits.

A la 1ª paràbola hem llegit que "així que el gra és a punt, aquell home fa córrer la falç, perquè ha arribat el temps de la sega", és a dir, que el gra plantat no ha de competir amb els altres per veure qui és més important. Tota la plantació serà recollida i portada a casa. Tota la "collita" és convidada a participar de la mateixa Vida junt al Pare.

"Jesús anunciava la Paraula a la gent, de la manera que ells eren capaços d'escoltar-la", però cadascú l'entén segons les seves disposicions: qui aspira a ser "cedre" no pot acceptar viure en un simple hort. A què us apunteu?

Vicent Lladrés

Mantenir l'essència

En un moment en què la globalització està a l'ordre del dia és important el fet diferencial, millor dit, és fonamental. Mantenir-se diferent de la resta, dels altres, és necessari també en el món del lleure. Per açò, els Escoltes hem de ser fidels al nostre Mètode, que ens fa diferents a tots els altres moviments i hem de ser capaços de posar aquest Mètode al dia. Després de 114 anys des de la seva fundació, el Moviment Escolta és viu, perquè s'ha sabut renovar, mantenint l'essència.

Algunes de les intuïcions de Sir Robert Baden-Powell són ara utilitzades amb normalitat en molts àmbits educatius: el treball en petit grup, el progrés a través de projectes, les tasques fetes entre tots en les quals els

que saben ajuden els que saben menys, etc. Aquestes actituds formen part de l'essència del Moviment Escolta des dels seus inicis. Va arribar, més endavant, la "coeducació" molt abans que les "polítiques de gènere" trobessin lloc en els debats educatius. El gran repte del Moviment és aprofundir en aquestes arrels, sense deixar-se distreure per elements que ens poden distanciar del nostre objectiu fonamental: educar persones, crítiques i actives, que es comprometin a fer el món millor cada dia. Seguir en contacte amb la natura, apropar els infants, adolescents i joves a Déu a través de la contemplació de la Creació i de la relació amb els germans més enllà de les diferències personals, amb l'esforç personal. Aquesta és l'essència del Moviment Escolta.

Arxíu Escoltes de Menorca (MSC)

vaig estar malalt i em visitàreu

Aprendre a escoltar

Quan anem a visitar als nostres majors o quan amb calma ens podem seure als costats dels usuaris als geriàtrics sempre ens trobem que tenen moltes ganes de xerrar i de contar-nos moltes coses. Descubrim que tenen molt per donar. Podem aprendre molt si els escoltem bé, amb calma i dedicació.

Els nostres majors ens ensenyen moltes coses, la seva saviesa és una

riquesa que hem de valorar i estimar. Avui en dia tot ho trobem a les noves tecnologies, tot ho cerquem a Google i, a vegades, perdem el contacte directe amb les persones, oblidem la importància de relacionar-nos i compartir coneixements, consells i experiències. Quantes vegades ens seiem al costat dels nostres avis? Quan temps dediquem a escoltar als altres? Què ens diria Jesús avui?

l'entrevista a:

ALBERT BLANCAFORT I ENGELFRIED

Albert Blancafort (Barcelona, 1964) és mestre orguener.

L'entrevistem amb motiu de les tasques de manteniment i millora que ha dut a terme als orgues dels Socors de Ciutadella i Santa Maria de Maó.

Quines són les característiques o singularitats de cada un d'aquests dos orgues?

-L'orgue dels Socors és l'orgue més antic de Menorca, data de 1798 i el va construir l'orguener Josep Cases i Soler, nebot de l'il·lustre compositor Antoni Soler. Va ser un dels pocs instruments menorquins que va sobreviure a la Guerra Civil, tot i perdre tots els tubs de metall. L'orgue de Santa Maria de Maó és una obra mestra de l'orgueneria europea. La seva monumentalitat, la qualitat de materials, una execució d'obra excel·lent i les solucions innovadores per la seva època el converteixen en un exemplar del més alt nivell. És obra de l'orguener suís Johannes Kyburz que el va construir a Barcelona l'any 1810. S'explica que el seu trasllat per mar va ser una odissea degut a les guerres entre França i Anglaterra. Ja a Maó, Kyburz va dedicar un any per acabar-lo i es va casar amb una menorquina.

En què han consistit les tasques de restauració i manteniment?

-A l'orgue dels Socors s'han fet tasques de neteja i afinació, un manteniment regular de tres dies. És un orgue que malgrat es toca poc es conserva molt bé. Al de Santa Maria feia més temps que no s'havia realitzat una intervenció general, raó per la qual ha estat necessari quasi un mes de feina, havent-se desmuntat i netejat els més de 3000 tubs que el componen. S'ha fet una afinació en profunditat i molts altres detalls com fuites d'aire, corc... però l'orgue necessita d'una restauració en profunditat, que l'ajudi a recuperar alguns aspectes que s'han anat perdent amb el temps i en intervencions anteriors.

Quin valor patrimonial, històric i cultural tenen aquests dos instruments?

-L'orgue dels Socors, després d'una restauració realitzada amb criteris històrics, ens proporciona l'escolta d'un so vertaderament antic. L'orgue de Santa Maria és una de les peces més valuoses del patrimoni artístic menorquí malgrat sigui tant desconeguda. La seva presència i sonoritat és imponent.

Cada quan de temps recomana fer-los una revisió o manteniment i per què?

-La primera mesura perquè els orgues es mantinguin és que es toquin regularment i això ho tenim gràcies a l'organista concertista Tomé Olives que fa sonar regularment els orgues dels Socors i la Catedral o l'organista litúrgica Ana Periano que toca i cuida l'orgue de Santa Maria. En aquests moments estem formant l'estructura perquè la resta d'orgues de Menorca tinguin aquesta figura.

A més, un cop l'any és necessari dedicar un i tres dies respectivament de feines a càrrec d'orgueners professionals.

Toni Olives

Recés dels preveres

Dimecres 16 de juny recés dels preveres a partir de les 10.30 h al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Celebració de Vida Creixent

Vida Creixent de l' Arxiprestat de Llevant celebrarà el final de curs 2020-21 el pròxim dijous 17 de juny, a les 17 h, a la parròquia de la Inmaculada Concepció de Maó.

Presentació-Concert de les actuacions realitzades a l'orgue de Santa Maria de Maó

Dissabte 19 de juny, a les 21 h, a la parròquia de Santa Maria de Maó. Presentació a càrrec de l'orguener Albert Blancafort i, tot seguit, concert a càrrec de l'organista Juan de la Rubia.

Horari de Misses Estiu 2021

A partir del proper cap de setmana, començarà a regir el nou horari de les misses per l'estiu. Us podeu informar dels horaris a les vostres parròquies i centres de culte com també a la pàgina web del Bisbat de Menorca.

Full Dominical estiu 2021

A partir del proper diumenge 20 de juny comença l'edició del Full Dominical de l'Estiu. Trobareu nous continguts com els escrits dedicats a la figura de Mn. Josep Salord i Farnés, reflexions de l'exhortació apostòlica "Amoris Laetitia", entre d'altres.

Nomenaments Eclesiàstics

Amb data de 7 de juny de 2021, Mons. Francesc Conesa Ferrer, va fer els següents nomenaments:

► Mn. Joan Francesc Camps Serra: Rector de la parròquia de Sant Rafel, de Ciutadella de Menorca. Rector de l'ermita de Sant Joan de Missa i de la casa de colònies annexa.

► Mn. Florenci Sastre Portella: Rector de l'església del Sant Crist i Consiliari de la Confraria del Sant Crist dels Paraires. Vicari de la parròquia de Sant Francesc d'Assis i Capellà suplent de les Germanes Clarisses, de Ciutadella de Menorca.

► Diaca Permanent Guillem Ferrer Monjo: Consiliari del Centre Catequístic de Sant Miquel, Diaca Cooperador de la Parròquia de la Mare de Déu del Roser, de la Catedral de Menorca.

Diàleg amb el Bisbe a Ciutadella sobre l'economia de l'Església

El divendres 4 de juny es va celebrar un nou diàleg amb el bisbe Mons. Francesc, en aquest cas a la Sala Bisbe Vila del Bisbat. El nostre bisbe va explicar el funcionament de l'economia de l'Església i, de forma especial, la de la diòcesi de Menorca.

Va explicar que l'Església necessita comptar amb mitjans materials per a dur a terme la seva missió pastoral i caritativa. Els fons de l'Església provenen de les aportacions directes i voluntàries dels fidels (col·lectes, donatius, herències...), de l'assignació tributària, és a dir, marcant la X a favor de l'Església a la declaració de la renda, etc. La nostra Església dedica aquests diners a la sustentació del clergat, a la conservació del seu patrimoni i a les accions pastorals tant a nivell diocesà com a les parròquies (culte, catequesi), obres assistencials i aportacions a

Bisbat de Menorca

Caritas i a l'Església universal (Mans Unides, missions).

Així mateix, el bisbe Francesc va destacar que el sosteniment de l'Església correspon a tots els cristians (importants els donatius de forma regular a les parròquies...) i va explicar el procés de transparència que totes les diòcesis impulsen cada any per donar a conèixer a tota la societat l'economia de l'Església (què ha rebut, què ha destinat a cada acció).

Solemnitat del Corpus Christi 2021

El cap de setmana passat vam celebrar la Solemnitat del Corpus Christi, una de les festivitats més importants de l'Església catòlica, en la qual celebrem la presència de Crist en l'Eucaristia.

El bisbe Mons. Francesc va presidir les dues celebracions litúrgiques a l'arxiprestat de Maó i a l'arxiprestat de Ciutadella. En la seva homilia es va adreçar als fidels recordant la força transformadora que té l'Eucaristia: "Aquest misteri admirable ens condueix a lliurar la nostra vida per amor, com va fer Jesús, a treballar per la justícia en la societat i a tenir cura de la creació."

En aquest sentit, el nostre bisbe va destacar que, com Jesús, els cristians hem de ser pa partit per a la vida del món. L'Eucaristia ens mou a estimar sense límits a totes les persones i ens impulsa "al compromís per un model social, econòmic i polític alternatiu, que brolla de l'Evangeli". Finalment, va recordar que de l'Eucaristia neix el servei de la caritat i va convidar als laics a viure intensament la seva fe i a manifestar-la amb goig en la vida pública. En acabar l'Eucaristia es va celebrar una processó a l'interior dels temples amb el Santíssim exposat a la custòdia, que va permetre als assistents uns moments de reflexió i adoració eucarística.

Parròquia Santa Maria de Maó

Toni Barber